

[Poulsgaard]

På samme måde vil det være på privathospitalsområdet. Der kan jo tegnes forsikring, så det behøver ikke at være far med den store tegnedreng, der kommer forrest i køen. Det kunne bare være ham, der tænker sig om og tegner en forsikring, ligesom vi tegner en forsikring på vort hus, og hvad vi ellers har. Det er jo præcis det samme, der kunne ske. Det kunne også godt ske, at hr. Jensen, eller hvem det nu er, der går med brok, der går med åreknuder, der går med andre irriterende sygdomme, siger: Jamen så sløjfer jeg Mallorcaturen og tager en operation i stedet for. Bortset fra alle de arbejdspladser, det kunne skabe i Danmark. Nu skaber vi arbejdspladser i udlandet. Jeg vil da ikke sige utak til de amtsborgmestre, sygehusformænd og andre, der sender folk til udlandet, når vi i Danmark ikke kan klare det. Det skal de ikke have utak for. Men tænk, hvis det var os, der i stedet for kunne skabe de arbejdspladser og tjene den valuta hjem.

Jeg vil gerne sige til dem, der er tilhængere af privathospitaler – det er jeg også – at selv om der er flertal i dette Folketing for det, så får vi aldrig nogen sinde privathospitaler i Danmark. Jeg kan også godt sige hvorfor, for nu kommer det solidariske altså, fagsolidariteten, altså man står sammen, kammeraterne, ikke? Og man vil aldrig tillade et privathospital. Man vil stoppe for ansættelse af sygeplejersker og andet personale. De vil blive frosset ud af deres fagforening. Man vil stoppe for blodtilførsel. Man vil stoppe alt det, der skal til, så selv om der herinde er et flertal, der går ind for privathospitaler, får vi ikke privathospitaler, det vil de stærke fagforeninger knække. Det er synd, at det går sådan.

De skal holde op med at snakke, de def røde . . . jeg må ikke sige mere, for ellers bliver jeg stoppet af formanden, men »røde« må jeg sige. De skal holde op med at stå og snakke om, at vi er solidariske, og vi vil sørge for at helbrede, og at sundhedstilstanden er god i dette land. Det, I gør, er, at I nedbryder sundhedstilstanden. I forlænger de lidelser, der ikke var nødvendige at have, for det er ikke nødvendigt, at folk skal vente i årevis på at blive opereret. Det problem kunne privathospitaler løse, men vi får dem ikke.

Jeg siger til lykke med det, men jeg tror ikke, at befolkningen er særlig glad ved det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Når jeg hører hr. Poulsgaard her i salen, så forstår jeg, hvorfor nogle mennesker uden for dette hus siger: Det er det rene cirkus, der foregår her.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Når jeg hører hr. Poulsgaard, så forstår jeg ikke, at salen er tom. Det er billetter, der er fuldkommen gratis for at overvære den cirkusforestilling. Men lad det være.

Hr. Poulsgaard giver udtryk for, at man tjener de store penge i USA ved forskning, og det er fuldkommen rigtigt, det gør man. Man bruger mange penge til forskning, og det indebærer, at vi er så latterlige her i vort land, at vi betaler i dyre domme for de piller, som ikke koster fem flade cent at fremstille. Derfor var det bedre, hvis hr. Poulsgaard erkendte, at man skulle have stemt for det dagsordensforslag, vi fremsatte i formiddags, hvor vi kunne have afviklet ventelisterne. Det måtte baseres på, at vi skulle ansætte mere personale på de danske sygehuse og sikre, at alle danske borgere blev behandlet ligeligt.

Så vil jeg godt sige til hr. Poulsgaard, som jo har sejlet på de store have, at jeg har undersøgt det gennem forskellige kanaler, og ifølge dem har han aldrig nogen sinde været til søs om bord i et dansk skib. Det kan selvfølgelig godt være, at han har været i et andet lands skib, det ved jeg ikke, men en ting ved jeg: Han har aldrig sejlet i et dansk skib, det er i hvert fald helt stensikkert.

Jeg var den, der var i USA, og min kollega fik skåret maven op med en barberkniv, og han lå 1½ time på briksen, mens man sagde: Han bliver først behandlet, når vi har garanti for, at pengene falder. Jeg har også selv oplevet på et amerikansk hospital, at det var forsikringsagenten og overlægen, der gik stuegang, og hvor forsikringsagenten sagde: Han er rask nok til at blive sendt hjem, for det kostede forsikringselskabet kroner og øre, hver dag han lå der.

Formanden:

For at forebygge en stor debat om det, vil jeg gerne sige, at hr. Poulsaards tidligere forhyringsvilkår ikke kommer denne sag ved.